

Landstingsforordning nr. 6 af 17. oktober 1990 om kirkegårde Historisk

I henhold til folketingslov nr. 587 af 29. november 1978, jf. kirkeministeriets bekendtgørelse nr. 57 af 21. februar 1979, fastsættes:

Kapitel 1.

Oprettelse af kirkegårde m.v.

§ 1. Kommunalbestyrelsen sørger for, at der er tilstrækkelig begravelsesplads på kirkegårde for kommunens indbyggere.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen afholder udgifterne til at anlægge, drive, vedligeholde og nedlægge kirkegårde.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal indhente udtalelse fra menighedsrepræsentationen i spørgsmål, som vedrører kirkegårde.

§ 2. Menighedsrepræsentationen forestår den daglige vedligeholdelse og administration af kirkegårdene.

§ 3. Kirkegården tilhører Den grønlandske Kirke. Gravsted vil normalt blive anvist uden hensyn til afdødes tilhørsforhold til trossamfund eller andre omstændigheder. Andre kirkegårde eller begravelsespladser kan kun oprettes med tilladelse fra landsstyret.

§ 4. Landsstyret skal godkende, at nye kirkegårde bliver anlagt, og at bestående kirkegårde bliver udvidet.

Stk. 2. Landsstyret kan dog bestemme, at mindrekirkegårdsudvidelser ikke skal godkendes af landsstyret.

§ 5. Landsstyret fastsætter retningslinier for kirkegårdes indhegning, indretning, beplantning, vedligeholdelse og udvidelse.

§ 6. Offentlig vej eller gangsti må ikke anlægges over kirkegården.

Kapitel 2.

Borgernes rettigheder og pligter

§ 7. Enhver, der har fast bopæl eller som midlertidigt opholder sig i Grønland, har ret til at blive begravet på den til bopælen eller opholdsstedet tilhørende kirkegård.

Stk. 2. Personer med bopæl uden for Grønland, men med særlig tilknytning til Grønland, kan, efter indhentet tilladelse fra pågældende menighedsrepræsentation, begraves på en af Den grønlandske Kirkes kirkegårde.

§ 8. Ingen kan begravnes uden for en af Den grønlandske Kirkes kirkegårde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer, der afgår ved døden under fangst eller ekspeditionsrejser eller lignende, kan begravnes på stedet. Gravstedet skal sikres bedst muligt, og skal så tydeligt som muligt markeres som gravsted ved anbringelse af kors eller lignende.

Kapitel 3.

Nedlæggelse af grave og kirkegårde

§ 9. Enhver grav skal henligge urørt i mindst 50 år efter sidste begravelse.

Stk. 2. Kirkenævnet kan efter indstilling fra en menighedsrepræsentation fastsætte en højere fredningstid for en kirkegård.

Stk. 3. En grav kan dog åbnes i de tilfælde, hvor der er særskilt lovhjemmel hertil, eller såfremt Kirkenævnet i særlige tilfælde giver tilladelse hertil.

Stk. 4. Såfremt en grav efter udløbet fredningstid skal opgraves i forbindelse med, at den skal anvendes til anden begravelse, skal de opgravede ligrester anbringes i en fællesgrav.

§ 10. Kirkenævnet kan efter indhentet udtalelse fra menighedsrepræsentationen bestemme, at en kirkegård ikke længere kan benyttes til begravelser.

Stk. 2. Ved udløbet af fredningstiden jf. § 9 efter den sidste begravelse har fundet sted, kan Kirkenævnet give tilladelse til, at kirkegårdsarealet overgår til anden anvendelse.

Stk. 3. Beslutningen om en kirkegårds overgang til anden anvendelse skal offentliggøres. Beslutningen kan inden for en frist på 3 måneder fra offentliggørelsen påklages til landsstyret.

Stk. 4. Inden klagefristens udløb eller inden landsstyret har behandlet indkomne klager kan der ikke iværksættes noget arbejde i forbindelse med kirkegårdsarealets overgang til anden anvendelse.

Stk. 5. Ved en kirkegårds overgang til anden anvendelse skal opgravede ligrester nedlægges i en fællesgrav på den til enhver tid benyttede kirkegård.

Kapitel 4.

Kirkegårde på ubeboede pladser

§ 11. Kirkegårde på ubeboede pladser står under tilsyn af den menighedsrepræsentation i kommunen, som ligger nærmest det ubeboede sted. Denne påser, at en kirkegårds område er tydeligt markeret, og at kirkegårdens ordensbestemmelser er opslået på et synligt sted.

§ 12. Begravelse på kirkegårde på ubeboede pladser må kun ske efter forud indhentet tilladelse fra menighedsrepræsentationen. Anmodning herom kan almindeligvis kun imødekommes, såfremt den afdøde havde fremsat ønske herom, og omstændighederne i øvrigt taler herfor.

Kapitel 5.

Forskellige bestemmelser

§ 13. På samtlige kirkegårde kan urner med aske af lig nedsættes efter præstens eller kateketens nærmere anvisning i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 2. Vicebiskoppen kan i særlige tilfælde give tilladelse til, at der forholdes med asken på anden sømmelig måde, herunder tilladelse til spredning af urneaske over grønlandsk område.

§ 14. Landsstyret kan indgå aftaler om anlæg, vedligeholdelse og nedlæggelse af eventuelle særlige grønlandske begravelsespladser uden for Grønland, som helt eller delvis finansieres eller administreres af hjemmestyret.

Stk. 2. I forbindelse med meddelelser af tilladelser som anført i § 3 fastsætter landsstyret i hvert enkelt tilfælde regler for den pågældende kirkegård, herunder sådanne ændringer til eller afvigelser fra de øvrige i denne landstingsforordning fastsatte bestemmelser, som må anses for at være nødvendige eller hensigtsmæssige.

§ 15. Menighedsrepræsentationen kan aftale med kirkegårdsforeninger og lignende foreninger, at disse på menighedsrepræsentationens vegne varetager opgaver efter denne landstingsforordning. Sådanne aftaler skal godkendes af Kirkenævnet.

§ 16. Ved enhver kirkegård skal der findes en af Kirkenævnet udstedt vedtægt for orden på kirkegården og dennes benyttelse, en af Kirkenævnet autoriseret kirkegårdsprotokol samt et kort over kirkegården.

Stk. 2. Den autoriserede kirkegårdsprotokol skal indeholde oplysninger om samtlige begravelser på kirkegården med angivelse af begravelsestidspunkt, den begravedes navn, stilling, fødsels- og dødsdag samt gravnummer.

Kapitel 6.

Ikrafttræden

§ 17. Forordningen træder i kraft den 1. januar 1991.

Stk. 2. Samtidig hermed ophæves Regulativ angaaende Kirkegaarde i Grønland af 19. april 1933.

Grønlands Hjemmestyre, den 17. oktober 1990

Jonathan Motzfeldt

/

Kristian Mørch